19/06/2019

“Ένα απαράμιλλου ύφους, ποίημα για την ανατίναξη της τουρκικής ναυαρχίδας”

/ Γνώμες

Ιωάννης Μ. Μιχαλακόπουλος

Στις 6 Ιουνίου 1822 ο Ψαριανός πλοίαρχος Κωσταντής Κανάρης, ο Αρκάδας πηδαλιούχος Ιωάννης Θεοφιλόπουλος και οι ηρωικοί σύντροφοί τους πυρπολούν την τουρκική ναυαρχίδα «Κινούμενο Όρος» στη Χίο. Είναι η νύχτα που οι Μουσουλμάνοι γιορτάζουν πανηγυρικά το πέρας του Ραμαζανιού (Μπαϊράμι). Από την ανατίναξη φονεύεται το «νούμερο ένα» του εχθρικού στόλου ναύαρχος Καρά Αλής, μαζί με εκατοντάδες Οθωμανούς ναύτες. Έτσι, οι Έλληνες θαλάσσιοι καταδρομείς εκδικούνται για τις φρικτές σφαγές στη Μυροβόλο Χίο.

Σύμφωνα με την παράδοση, τις κρίσιμες στιγμές που οι μπουρλοτιέρηδες προσπαθούσαν να διακρίνουν την ναυαρχίδα ανάμεσα στα άλλα τουρκικά πλοία, έπεσε ένα πεφταστέρι ακριβώς στο σημείο του «Κινούμενου Όρους». Αυτό

θεωρήθηκε «σημάδι» από τον ευλαβέστατο Κανάρη ο οποίος διέταξε αμέσως τους ναυμάχους του να κινηθούν εκεί που όριζε το «ουράνιο τροχιοδεικτικό»...

Ακριβώς εκατό χρόνια μετά, ο Ιωάννης Πολέμης δημοσιεύει ένα, απαράμιλλου ύφους, ποίημα το οποίο παραμένει άγνωστο στο ευρύ κοινό ακόμα και σήμερα (ΕΣΤΙΑ, 6/6/1922):

ΚΑΝΑΡΗΣ

Μέσα στο κυματόδαρτο σκοτάδι
μηδ' ίσκιο αφίνει η βάρκα μηδέ χνάρια.
Τ' άστρα στην καταχνιά, θαμπά λυχνάρια,
πίνουν τρεμουλιαστά το λίγο λάδι.

Λάμνουν τα παλληκάρια, ο τιμονιέρης
καρδιοχτυπά την προσταγή να πάρη.
Ατρόμητος στην πλώρη εσύ, Κανάρη,
μήτε θωρείς που πας μήτε και ξέρεις.

Η νύχτα, ψυχομάννα του Τυράννου,
τον κρύβει όσο μπορεί, να τον γλυτώση
μα εσύ μ' ελπίδα και με πίστη τόση
βοήθεια καρτερείς μόνο από πάνου.

Και να, κυλά έν' αστέρι και χαράζει
στο διάβα του χρυσόφωτην αράδα,
κι αεροπλέοντας ίσα στην αρμάδα
πάνω απ' την ναυαρχίδα πάει κι αράζει.

Δείχτης χρυσός στης θείας βουλής το χέρι.
Είδες ν' αφρίζη εμπρός σου ο υγρός Χάρος
και νοιώθοντας διπλό, τριπλό το θάρρος
ανέκραξες με μιας: Παιδιά, στο αστέρι!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ